

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Ostravě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 7. prosince 2017
samosoudkyní JUDr. Janou Bochňákovou

takto:

Obžalovaný

Jiří Z . ,

narozený xxx v xxx, jeřábík, trvale bytem xxx, fakticky bytem xxx,

j e v i n e n , ž e

ačkoliv

byl rozsudkem Okresního soudu v Ostravě č.j. 15 T 12/2014 – 609, ze dne 2. 4. 2014, který nabyl právní moci dne 2. 4. 2014, odsouzen pro přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. d), odst. 3 tr. zákoníku, dílem dokonáný, dílem nedokonáný ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 k § 205 odst. 1 písm. d) odst. 3 tr. zákoníku, k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tři) let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 5 (pět) let, **do 2.4. 2019**, za současného uložení dohledu,

přesto

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Stratilová.

1)

dne **4.7. 2017** v době okolo 15.10 hod. v Moravské Ostravě, na ul. xxx, na schodech před vchodem do domu č.p. xxx, využil chvilkové nepozornosti poškozené, k níž zezadu nepozorovaně přistoupil a se zjištěným záměrem se jí z krku snažil strhnout řetízek ze žlutého zlata v hodnotě 3.050,- Kč se třemi kusy přívěšků ze žlutého zlata v celkové hodnotě 4.100,- Kč (1 ks v hodnotě 700,- Kč, 1 ks v hodnotě 1.900,- Kč a 1 ks v hodnotě 1.500,- Kč), kdy se mu podařilo odtrhnout část řetízku o délce 5-ti cm v hodnotě 300,- Kč a 1 ks zlatého přívěšku v hodnotě 1.500,- Kč, s čímž z místa utekl a tímto jednáním způsobil poškozené Zdence S., nar. xxx, škodu **odcizením** části řetízku o délce 5-ti cm a 1 ks zlatého přívěšku ve výši **1.800,- Kč** a **poškozením** části řetízku, jež se mu odcizit nepodařilo, způsobil škodu ve výši **300,- Kč**,

2)

dne 11.7.2017 v době kolem 09.10 hod. v Ostravě-Zábřehu, na ulici xxx, poblíž křižovatky s ulicí xxx, přiběhl zezadu k Boženě S., které jedním trhnutím strhl z krku zlatý řetízek délky 40 cm v hodnotě 5.100,-Kč, čímž způsobil Boženě S., nar. xxx, škodu ve výši **5.100,-Kč**,

t e d y

ad 1) – 2)

- přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou, čin spáchal na věci, kterou měl jiný na sobě a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen,
- dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby si přisvojil cizí věc tím, že se jí zmocní, způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou, čin spáchá na věci, kterou měl jiný na sobě a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

č í m ž s p á c h a l

ad 1) – 2)

přechin krádeže dle § 205 odstavce 1 písmeno a), písmeno d), odstavec 2 trestního zákoníku, dílem dokonaný, dílem nedokonaný ve stádiu pokusu dle § 21 odstavec 1 k § 205 odstavec 1 písmeno a), písmeno d), odstavec 2 trestního zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 205 odstavec 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **16 (š e s t n á c t i) měsíců**.

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradu škody poškozené **Boženě S., nar. xxx, trvale bytem xxx, částku 5.100,- Kč**.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Stratilová.

Odůvodnění:

1. Po provedeném dokazování v hlavním líčení zjistil soud a vzal za prokázaný skutkový děj tak, jak je popsán ve výrokové části rozsudku. Hlavní líčení bylo zčásti konáno v nepřítomnosti obžalovaného, neboť ten, ač měl předvolání k hlavnímu líčení doručeno řádně a včas, se bez omluvy nedostavil. Vzhledem k tomu, že právní kvalifikace jednání obžalovanému vytýkaného takový postup dovolovala, za splnění podmínky ustanovení § 202 odstavec 2 trestního řádu soud v hlavním líčení konaném dne 27. 10. 2017 jednal v nepřítomnosti obžalovaného. Za splnění podmínky ustanovení § 207 odstavec 2 trestního řádu přečetl protokol o výsledku obžalovaného, který učinil v procesním postavení podezřelého (č. l. 4 – 5 spisu 71 T 148/2017), z něhož bylo zjištěno, že obžalovaný spáchání vytýkané trestné činnosti doznal. Konstatoval, že se vše událo v souladu s popisem jednání v záznamu o sdělení podezření. Dodal, že s přítelkyní přišli o byt, proto se nastěhovali k rodičům obžalovaného. Zde však bylo málo místa, proto se pořád hádali. Obžalovaný chtěl získat nějaké peníze do začátku, proto se rozhodl, že si je zajistí nějakou krádeží. To pak učinil strhnutím řetízku dne 11. 7. 2017. Řetízek poté dal své přítelkyni s tím, že ho našel a ona ať ho zanechá do zastavárny. Neřekl jí, že řetízek odcizil. Peníze potom použili na nákup potravin. Vyslovil nad svým jednáním lítost. Uvedl, že od 12. 7. 2017 pracuje jako jeřábník a od 1. 8. 2017 bude jako kmenový zaměstnanec xxx pracovat jako kovář s měsíčním příjmem přibližně 15 000 Kč. Přítelkyně od něj odešla, nechala mu syna xxx, aby se o něj staral. Ve vztahu ke skutku pod bodem 1) výrokové části rozsudku pak v hlavním líčení konaném dne 7. 12. 2017 vypověděl, ve shodě s výpovědí učiněnou do protokolu o výsledku v procesním postavení podezřelého, ve zkráceném přípravném řízení (č. l. 6 – 9 spisu 71 T 169/2017), že trvá na své výpovědi, kterou učinil na konci měsíce srpna 2017. Spáchání vytýkaného jednání doznává, považuje ho za zkrat. Neví, co ho to napadlo, viděl starší paní s řetízem na krku, tak to udělal, nijak jí neublížil, ani jí ublížit nechtěl. Na konci srpna mu policista, který vyslýchal pustil záznam z kamerového systému, na kterém se poznal, může tedy potvrdit, že je to skutečně on. Taktéž u tohoto hlavního líčení opakovaně doznal skutek pod bodem 2) výrokové části rozsudku.
2. Vedle svého doznání je ze spáchání vytýkané trestné činnosti usvědčován výpovědí níže uvedených svědků. Takto ve vztahu ke skutku pod bodem 2) výrokové části rozsudku **svědkyně Božena S.** u hlavního líčení ve shodě s výpovědí učiněnou v rámci přípravného řízení do úředního záznamu o podání vysvětlení na č. l. 7 – 9 spisu 71 T 148/2017 vypověděla, že inkriminovaného dne okolo 9.00 hodin nastoupila do tramvaje č. 2 ve směru do Ostravy – Výškovic, seděla v přední části vozu na levé straně. Vedle ní seděla nějaká paní, svědkyně si okolí nevšimla. Vystoupila na zastávce xxx a hned od zastávky šla po schodech nahoru na most. Měla pocit, že v tu chvíli nikdo za ní nešel. Přešla na druhou stranu, jakoby k ulici xxx a sešla po schodech dolů. Na úrovni bankomatu na ul. xxx si periferně všimla, že za ní jde nějaký mladík, který ji předešel a odbočil doprava k ul. xxx, kde je za rohem telefonní budka. V místě křižovatky ul. xxx s xxx ucítila jakoby tlak na tašku. Pořádne si ji přidržela a přitom ucítila, že jí někdo jedním šubnutím strhl zlatý řetízek z krku. Když se otočila, viděla kluka ve věku 20 – 25 let světlé pleti, štíhlé postavy, kratších světlých vlasů, v podstatě vyholených, který měl na sobě žluté tričko s krátkými rukávy a modré plátěné kraťasy. Do obličeje mu neviděla, neboť ihned začal utíkat z kopečku pod most, v místě spojení ul. xxx a xxx. Začala křičet, přičemž si všimla, že z paneláku na křižovatce xxx s xxx se dívají dvě paní z balkonu, každá ze svého bytu v přízemí, z nichž jednu zná od vidění. Dále popsala, že jí byl stržen řetízek zlaté barvy délky přibližně 40 cm, bez přívěsku, tloušťky cca 0,5 cm, který byl tvořen očky k sobě spojenými. Dodala, že ze shodného řetízku má vytvořen náramek. Přitom když jí obžalovaný strhl řetízek, nijak ji neoslovil, neřekl ani slovo. Doplnila, že obžalovaného viděla pouze z boku a zezadu, nijak zraněna nebyla. Ve vztahu k témuž skutku **svědkyně Miriam N.** uvedla, že je pravdou, že dávala do zástavy zlatý řetízek, a to z podnětu obžalovaného. Obžalovaný jí řetízek dal s tím, že ho dostal od své babičky nebo

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Stratilová.

matky a protože nemá občanský průkaz, chtěl, ať jde řetízek prodat. Svědkyně ho prodala v Safině, v centru Ostravy, na Masarykově náměstí. Dostala za něj asi 3 220 Kč. Obžalovaný na ni čekal venku. Ona mu peníze předala, z uvedené sumy jí obžalovaný nechal částku 1 200 Kč. Svědkyně sama nepracuje, peníze se jí hodily. Nevěděla, že se jedná o trestnou činnost, bylo to již v době, kdy spolu nežili. V době, kdy se uvedené stalo bydlela u matky obžalovaného v bytě 3+1, kde vedle ní, obžalovaného, matky s otcem, byli ještě i dva psi. Ve vztahu ke skutku popsanému pod bodem 1) výrokové části rozsudku **svědkyně Zdenka S.** u hlavního líčení vypověděla ve shodě s výpovědí učiněnou do úředního záznamu o podání vysvětlení na č. l. 2 – 3 spisu sp. zn. 71 T 169/2017, že v době kdy byla před vchodem domu na ul. xxx, inkriminovaného dne okolo 15:10 hodin v místě před vstupními dveřmi u schodiště, zrovna ve chvíli, kdy našlapovala na první schod ucítila, jak za ní někdo stojí a rovněž ucítila ruku, která chytla její zlatý řetízek, zavěšený na krku a silně škulba. Otočila se a viděla, že od ní za dům utíká holohlavý muž, kdy v důsledku silného rozrušení si jeho osobu blíže nevybavuje a není schopna ji popsat. Do obličeje pachatele neviděla, byl k ní zády, jen si všimla, že má hlavu úplně oholenou a měl na sobě triko. Nejprve se domnívala, že jí muž řetízek odcizil celý i s přívěsky, ale ve výtahu zjistila, že jí odcizil asi jen pět centimetrů dlouhý kus zlatého řetízku, který se mu podařilo utrhnout a s tímto jí odcizil 1 přívěsek ze žlutého zlata, oválného tvaru, vysoký asi 2 cm, kdy vnitřní část tvořila vyřezávaný reliéf. Měla na sobě řetízek a na něm zavěšeny tři přívěsky. Poté, co došla do svého bytu, oznámila věc policii. Během toho, kdy se jí pachatel pokus strhnout řetízek, tak jí nezpůsobil žádné zranění, nic u toho neříkal, ani jí nijak nevyhrožoval. U hlavního líčení dodala, že ji to velmi vylekalo, protože se jí to stalo již podruhé. Poté měla nějaké psychické problémy, v noci se budila, už se však uklidnila.

3. Soud provedené důkazy hodnotil jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti, v souladu s ustanovením § 2 odstavec 6 trestního řádu, přičemž dospěl k závěru, že vina obžalovaného byla dostatečně prokázána ve vztahu k oběma skutkům. Sám obžalovaný, jak je zřejmé výše, spáchání obou skutků plně doznal. Vedle svého doznání je pak usvědčován výpovědí výše uvedených poškozených u hlavního líčení shodnou s výpovědí učiněnou v rámci přípravného řízení, a to ve vztahu ke skutku pod bodem 1) Zdenkou S., a ve vztahu ke skutku pod bodem 2) svědkyní Boženou S., které popsaly vytykané jednání obžalovaného ve shodě s jeho popisem ve skutkových větách výrokové části rozsudku. Je zcela jednoznačné, že obžalovaný se ve vztahu k oběma dopustil jednání obdobným způsobem. Svědkyně Miriam N. pak ve vztahu ke skutku pod bodem 2) potvrdila, že obžalovaný jí předal řetízek, který ona poté na jeho požadavek prodala ve výkupu zlata v Safině, aniž věděla, že se jedná o věc kradenou a utržené finanční prostředky předala obžalovanému, z čehož jí on dal částku 1 200 Kč. Výpověď těchto svědkyň není osamocena, nýbrž koresponduje s listinnými důkazy ve spise založenými. Takto ve vztahu ke skutku pod bodem 1) výrokové části rozsudku záznamem z kamerového systému, který jednak snímá prostor před domem do domu, dále vnitřní prostor domu – vstupní vestibul s poštovními schránkami a taktéž boční prostor před domem a jeho travnatou plochu z větší dálky, ve spojení s úředním záznamem sepsaným policejním orgánem, vyhotoveným po shlednutí těchto kamerových záznamů (č. l. 16 – 17) zachycující vytykané jednání obžalovaného. Odborným vyjádřením znalce z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady movitostí pak byla objektivně k datu spáchání skutku stanovena hodnota celého šperku poškozené, který se jí obžalovaný pokusil odcizit částkou 7 250 Kč a hodnotu části řetízku a přívěsku, které se obžalovanému podařilo odcizit ohodnotil částkou 1 800 Kč a hodnotu poškozením řetízku pak stanovil částkou 200 Kč. Takto specifikovaná výše škody našla odraz ve specifikaci škody ve skutkové větě výrokové části rozsudku pod bodem 1). Ve vztahu ke skutku pod bodem 2) výrokové části rozsudku se na č. l. 18 – 21 spisu nalézají fotodokumentace osoby poškozené i obžalovaného. Na č. l. 22 spisu pak doklad č. 1793001108 vystavený společností Safina, a. s. na osobu Miriam N., xxx, z něhož bylo prokázáno, že Miriam N. za výkup zlata o celkové váze 7,13 g byla vyplacena částka 3 268 Kč. Na č. l. 23 spisu se nalézají fotodokumentace zlatého řetízku a na č. l. 24 – 25 spisu odborné vyjádření znalce z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady movitostí, jímž i

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Stratilová.

v tomto případě znalkyně stanovila objektivně hodnotu odcizeného řetízku k datu spáchání skutku částkou 5 100 Kč, kdy takto specifikovaná výše škody našla odraz ve specifikaci škody ve skutkové větě výrokové části rozsudku. Fotodokumentace odcizeného řetízku se pak dále nalézá na č. l. 38 spisu, přičemž součástí důkazního materiálu je i úřední záznam sepsaný na místě zasahujícím policistou, pprap. Stanislavem M., popisující předmětný zásah, kdy obsah úředního záznamu koresponduje s výpovědí svědkyně Boženy S. Důkazem, který pomohl k identifikaci pachatele dle popisu svědkyně S. je i kamerový záznam z kamerového systému z Herny Lucky MM na ul. xxx, spolu s úředním záznamem o vyhodnocení kamerového záznamu, kde v inkriminované době byla zachycena osoba pachatele, tedy obžalovaného v blízkosti poškozené Boženy S. Z výše uvedených důkazů pak má soud za prokázáno, že obžalovaný se dopustil vytykánoho jednání tak, jak je toto popsáno ve skutkových větách pod body 1 a 2) výrokové části rozsudku. Součástí důkazního materiálu jsou i jednotlivá rozhodnutí týkající se předchozích odsouzení obžalovaného, a to ve spise sp. zn. 71 T 169/2017 rozsudek Okresního soudu v Ostravě ze dne 2. 4. 2014 č. j. 15 T 12/2014 – 609, jímž byl m. j. obžalovaný uznán vinným spácháním přečinu krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno d), odstavec 3 trestního zákoníku, dílem dokonánoho, dílem nedokonánoho ve stádiu pokusu podle § 21 odstavec 1 k § 205 odstavec 1 písmeno d), odstavec 3 trestního zákoníku, jehož se dopustil celkem 20-ti útoky, za což mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 3 roků, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 5 roků. Podle § 84 trestního zákoníku byl nad osobou obžalovaného vysloven dohled. Předmětný rozsudek nabyl právní moci dne 2. 4. 2014. Z trestního příkazu Okresního soudu v Ostravě ze dne 16. 4. 2015 č. j. 74 T 45/2015 – 66 bylo zjištěno, že byl obžalovaný uznán vinným spácháním přečinu úvěrového podvodu podle § 211 odstavec 1 trestního zákoníku, za což mu byl uložen trest obecně prospěšných prací ve výměře 200 hodin, přičemž daný trestní příkaz nabyl právní moci dne 20. 5. 2015. Ze zprávy Probační a mediační služby České republiky ze dne 7. 9. 2017 pak vyplynulo, že k uvedenému datu z trestu obecně prospěšných prací vykonal 133 hodin, naposledy trest vykonával 4. 7. 2017. Ze zprávy 2. 11. 2017 (č. l. 94 spisu 71 T 148/2017) pak vyplývá, že obžalovaný k datu 2. 11. 2017 vykonal celkem 133 hodin trestu obecně prospěšných prací, avšak zbývá mu odpracovat 67 hodin.

4. Po právní stránce soud kvalifikuje vytykánoho jednání obžalovaného jako pokračující přečin krádeže dle § 205 odstavec 1 písmeno a), písmeno d), odstavec 2 trestního zákoníku, dílem dokonánoho, dílem nedokonánoho ve stádiu pokusu dle § 21 odstavec 1 k § 205 odstavec 1 písmeno a), písmeno d), odstavec 2 trestního zákoníku, neboť bylo prokázáno, že obžalovaný jednáním popsaným ve skutkových větách výrokové části rozsudku v bodě 2) si přisvojil cizí věc tím, že se jí zmocnil, když odcizil poškozené Boženě S. strhnutím z krku zlatý řetízek, v bodě 1) se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby si přisvojil cizí věc tím, že se jí zmocní, když poškozené rovněž strhl řetízek, na němž měla tři přívěšky, avšak tohoto se zmocnil pouze z části, v množství jednoho přívěšku a 5 cm řetízku, způsobil tak svým jednáním škodu přesahující částku 5 000 Kč, jež je kvalifikačním momentem škody nikoli nepatrné (§ 138 trestního zákoníku), čin spáchal na věci, kterou měly poškozené na sobě, a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen, jak vyplývá z rozsudku Okresního soudu v Ostravě č. j. 15 T 12/2014 – 609 ze dne 2. 4. 2014, jenž nabyl právní moci téhož dne.
5. K osobě obžalovaného bylo zjištěno ze zprávy Úřadu práce České republiky, Krajské pobočky v Ostravě ze dne 6. 9. 2017, že byl evidován jako uchazeč o zaměstnání u úřadu práce od 23. 10. 2013 do 9. 4. 2014, poté, byl sankčně vyřazen. Ze zprávy Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě z téhož data bylo zjištěno, že obžalovaný je v evidenci registru pojištěnců u zaměstnavatele xxx v době od 27. 9. 2016 do 7. 3. 2017. Byla mu vystavena pracovní neschopnost v období od 3. 10. 2016 do 31. 1. 2017 a 20. 2. 2017 do 31. 5. 2017. Ze strany zaměstnavatele xxx bylo dne 12. 9. 2017 vyhotoveno na osobu obžalovaného pracovní hodnocení, z něhož vyplynulo, že byl v jejich společnosti zaměstnán od 27. 9. 2016 do 7. 3. 2017, přičemž jeho pracovní poměr byl ukončen ve zkušební době ze strany zaměstnavatele. Během této doby měl

dva pracovní úrazy, které si zavinil sám. Pracoval velmi neopatrně, měl problémy zvládnout pracovní úkoly. Současně doložili pracovní smlouvu včetně zrušení pracovního poměru ve zkušební době a mzdový list za rok 2016 – 2017, dále ze zprávy zaměstnavatele obžalovaného xxx, ze dne 11. 9. 2017 vyplynulo, že byl jejich zaměstnancem v době od 1. 8. do 31. 8. 2017. Současně doložili pracovní smlouvu obžalovaného, která byla sjednána na dobu určitou do 31. 7. 2018, se zkušební dobou do 31. 10. 2017, současně byl doručen i přípis, jímž byl obžalovaný zaměstnavatelem kontaktován s tím, že od 1. 8. 2017 pracuje v jejich společnosti v profesi kovář a byl upozorněn na závažné porušení povinnosti, že bez předchozí omluvy zaměstnavateli nenastoupil od 22. 8. 2017 doposud na plánované pracovní směny a nedoložil důvody nepřítomnosti v práci. Z toho důvodu jsou posuzovány zameškané pracovní směny jako neomluvené zameškání práce. Z následného přípisu obžalovanému téhož zaměstnavatele vyplývá zrušení pracovního poměru ve zkušební době ke dni 31. 8. 2017. Ze zprávy o pověsti Statutárního města Ostravy, Úřadu městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz vyplynulo, že obžalovaný nebyl projednáván v přestupkovém řízení. Součástí důkazního materiálu jsou pak jednotlivá exekuční řízení vedená vůči obžalovanému, spolu se zprávou Vězeňské služby České republiky, Věznice Stráž pod Ralskem ze dne 6.9. 2017, týkající se pobytu obžalovaného ve výkonu trestu odnětí svobody z jednotlivých odsouzení Okresním soudem v Ostravě pod sp. zn. 15 T 77/2011 a 73 Tm 67/2010, v období od 6. 11. 2012 do 3. 1. 2013, kdy byl z výkonu trestu propuštěn na amnestii prezidenta republiky, když jinak konec trestu měl stanoven na den 5. 10. 2013. Z opisu z evidence přestupků vyplývá jeden záznam ze dne 27. 8. 2017, který byl vyřízen v rámci příkazového bloku, s uložením pokuty ve výši 300 Kč. V opise rejstříku trestů má celkem 6 záznamů, počínaje odsouzením Okresního soudu v Ostravě pod sp. zn. 73 Tm 34/2010 ze dne 10. 8. 2010 jako mladistvý pro spáchání provinění poškození cizí věci dle § 228 odstavec 2 trestního zákoníku, bylo podmíněně upuštěno od uložení trestního opatření se stanovením zkušební doby 3 měsíců do 13. 2. 2011. Poté následovala jednotlivá odsouzení vesměs pro trestnou činnost majetkového charakteru, na odsouzení Okresním soudem v Ostravě pod sp. zn. 15 T 77/2011 a Okresního soudu v Rakovníku pod sp. zn. 2 T 231/2011 se vztahovala amnestie prezidenta republiky ze dne 1. 1. 2013, ve vztahu k prvnímu odsouzení dle čl. I/1, ve vztahu ke druhému odsouzení dle čl. IV/1b). Poslední záznam se týká odsouzení Okresním soudem v Ostravě pod sp. zn. 74 T 45/2011 ze dne 16. 4. 2015, a to trestním příkazem pro přečin úvěrového podvodu dle § 211 odstavec 1 trestního zákoníku, za což mu byl uložen trest obecně prospěšných prací ve výměře 200 hodin. Jak vyplývá z obsahu trestního spisu č. l. 94 ze dne 2. 11. 2017, ve věci 74 T 45/2015 byl dne 2. 11. 2017 podán návrh na přeměnu trestu obecně prospěšných prací ve zbývajících 67 hodin, které neodpracoval a naposledy trest vykonával 4. 7. 2017.

6. Soud při ukládání trestu hodnotil všechny okolnosti rozhodné pro jeho druh a výměru, taktéž hodnotil okolnosti důležité pro naplnění účelu trestu podle § 37 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku, § 38 odstavec 1 a § 39 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku, přičemž přihlédl ke stupni nebezpečnosti a škodlivosti jednání obžalovaného, jímž porušil zájem společnosti na ochraně vlastnického práva každého subjektu. Jako polehčující okolnost soud vyhodnotil doznání obžalovaného ke spáchání vytýkané trestné činnosti. Jako přitěžující okolnost soud nehodnotil první čtyři odsouzení obžalovaného, na něž dopadá fikce osvědčení se vzhledem ke spáchání trestné činnosti obžalovaným coby mladistvým, případně byla tato odsouzení amnestována. Jako přitěžující okolnost pak soud nehodnotí též odsouzení obžalovaného, jež tvoří součást právní kvalifikace jednání jemu vytýkaného, a to Okresním soudem v Ostravě, rozsudkem ze dne 2. 4. 2014, sp. zn. 15 T 12/2014. Jako přitěžující okolnost ve smyslu ustanovení § 42 písmeno p) trestního zákoníku soud vyhodnotil odsouzení obžalovaného Okresním soudem v Ostravě pod sp. zn. 74 T 45/2015. Všechna předchozí odsouzení však soud hodnotí z hlediska osoby obžalovaného, coby pachatele trestné činnosti. Je tak zřejmé, že obžalovaný si z předchozích odsouzení, a to i k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, nevzal ponaučení. S ohledem na osobu obžalovaného a charakter vytýkané trestné činnosti, když této se navíc dopouští ve

zkušební době podmíněného odsouzení, dospěl soud k závěru, že na něj již nelze působit trestem výchovným, ba ani alternativním, když k poslední zmíněnému trestu ani neprojevil dostatečnou vůli jej vykonat. Uložil tak obžalovanému v rozpětí zákonné trestní sazby přečinu krádeže dle § 205 odstavec 2 trestního zákoníku, jež činí 6 měsíců až 3 roky odnětí svobody, v trvání 16 měsíců, přičemž podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku obžalovaného pro výkon tohoto trestu zařadil do věznice s ostrahou.

7. Soud rovněž rozhodoval o náhradě způsobené škody. Vzhledem k tomu, že obžalovaný byl uznán vinným ze spáchání jemu vytýkané trestné činnosti, byla zjištěna příčinná souvislost mezi protiprávním jednáním obžalovaného a vzniklou škodou, poškozená se řádně a včas připojila se svým nárokem na náhradu škody k trestnímu řízení, podle § 228 odstavec 1 trestního řádu byl obžalovaný zavázán zaplatit na náhradě škody poškozené Boženě S., narozené xxx, trvale bytem xxx, částku 5 100 Kč, představující hodnotu odcizeného řetízku, jehož hodnota byla objektivně stanovena odborným vyjádřením znalce z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady movitostí.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Ostravě. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ostravě. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě (nebo v další lhůtě stanovené samosoudcem) odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Ostrava 7. prosince 2017

JUDr. Jana Bochňáková, v. r.
samosoudkyně